

VERDEN FOR SINE FØTTER:
Drømmen om å drive hotell og
starte opp et studietilbud i
Kambodsja gikk i oppfyllelse
for Katrine Solhaug og kjæres-
ten Simen.

Katrine (33) driver hotell og hjelpearbeid

Fant lykken

i Kambodsja

Fylt av eventyrlyst og ønske om å hjelpe har misjonærdatteren Katrine Solhaug besøkt femti land. Men det var Kambodsja som vant hjertet hennes.

TEKST: JULIE C. KNARVIK ● FOTO: SVERRE CHR. JARILD OG PRIVAT

STRÅLENDE SMIL:
Katrine har jobbet som frivillig rundt omkring i verden og lært masse.

«Alle har godt av å dra ut på eventyr og få andre perspektiver.»

Katrine Solhaug

reiste over en tur til Marokko. Jeg ble overveldet av kulturopplevelser under dette oppholdet, så dette «siste spillet» viste seg å være begynnelsen...

Katrine brukte noen år på å jobbe og reise. Hun har en bachelorgrad i sosialt arbeid og hadde praksisperioden sin på en yrkesrettet skole for funksjonshemmede i Malawi, Afrika. Hun studerte flerkulturell pedagogikk i Nicaragua, hvor hun òg jobbet på et leksehjelpsprosjekt for barn og ungdom.

– På disse reisene lærte jeg mye om hva som er viktig i livet, sier Katrine.

Hun snakket flytende spansk etter skolegangen i Spania, og bygget videre på språket i Mexico, da hun studerte markedsføring der i 2006. Det var her hun møtte Simen. De var begge en del av en norsk klasse som skulle bo og studere i Acapulco i tre måneder. Simen husker godt den smilende og energiske jenta som raskt ble klassens midtpunkt.

– Hun snakket med alle og tok initiativ til sosiale samlinger. Man merket at hun hadde opplevd mye i livet, og jeg husker jeg ble fascinert av alle historiene hun fortalte, spesielt fra reiser hun hadde vært på. Hun var den beste i spansk, og heldigvis for meg var hun ivrig etter å lære bort. Jeg reiste til Mexico for å oppleve noe nytt og spennende, men det endte opp med å bli så mye mer. Det ble en reise som forandret livet mitt for alltid, sier Simen.

IKKE LENGE ETTER at hun kom til Kambodsja i 2007, som hotellsjef for et annet hotell, ble Katrine involvert i flere ulike veldedighetsprosjekter i byen, og spesielt barnehjemmet Sangkheum Center for Children. Det var på denne tiden ideen om et norsk studiesenter med fokus på ansvarlig turisme vokste fram. Sammen med kjæresten startet hun Globalstudies i samarbeid med Norsk hotellhøgskole. Det var en drøm som gikk i oppfyllelse! Katrines pappa, John-

VANNFOLKET: På innsjøen Tonle Sap er hele byer bygd på vannet. Her lærer barna å svømme før de kan gå.

fem første årene av livet sitt.

– Jeg fikk en annerledes oppvekst enn mine venner i Norge. Pappa var misjonær, prest for den Norske lutherske menighet. Vi var mye ute på landsbygda og besøkte zulustammer. Jeg husker godt da vi hadde med oss julegaver fra menigheten som vi delte ut til fattige zulubarn på landsbygda. Det gjorde inntrykk å se hvor glade de ble! Pappa lagde også internasjonale ungdomsklubber, hvor jeg ble kjent med mennesker fra hele verden. Det var nok i Sør-Afrika grunnlaget for min eventyrlyst, entusiasme og nysgjerrighet til andre kulturer og levesett oppsto. Her lærte jeg å sette pris på ulikheter og respektere mennesker for dem de er. Vi er alle like mye verdt! sier hun.

SIDEN TIDEN I AFRIKA har Katrine reist verden rundt og jobbet og studert.

– Jeg skulle egentlig bare gjøre «et siste spill» før jeg begynte med studiene og ble seriøs i Norge. Så jeg flyttet til Spania og studerte spansk da jeg var 19, og

– **JEG FANT FORT UT** at det var noe spesielt med dette landet. Hver dag lot jeg meg imponere av hvor åpne, imøtekommende og takknemlige det kambodsjanske folket er, til tross for sin tragiske forhistorie. Disse menneskene, kulturen deres og deres måte å forstå verden på har truffet meg rett i hjertet, sier Katrine Solhaug (33), som like godt kjøpte et hotell i den kambodsjanske byen Siem Reap sammen med kjæresten Simen fulner (29).

I ENDEN AV EN SMAL og humpete landevei, hvor karakteristiske lokale kjøretøy av typen tuk-tuk passerer hverandre med turister bakpå, ligger Babel Guesthouse. Et sjarmerende hotell hvor man blir tatt imot av smilende kambodsjanere og en frodig hage med bambus og orkideer. Dette er Katrine og Simens oase!

Katrine er født i Tromsø, men knapt ett år gammel pakket foreldrene koffertene og tok henne og storebroren med til Durban i Sør-Afrika. Der bodde hun de

LIVSGLEDE: Katrine nyter smaken av en durian-frukt hun nettopp har kjøpt på markedet og stråler som ei sol.

FAMILIEPORTRETT: Her er Katrine på armen til pappa John-Daniel, storebroren Kristian og mamma Kjersti. Katrine har en lillebror også. Han ble født i Sør-Afrika og heter Johannes.

GOD STØTTE-SPILLER: Den fargerike presten John-Daniel har i likhet med datteren trykket Kambodsja til sitt hjerte.

Daniel, ble så overveldet av det kambodsjsanske folket da han kom på besøk i 2008 at han utelukkende ønsket seg penger til barnehjemmet på sin 60-årsdag. Sammen opprettet de Solhaugfond, hvor de samler inn betydelige midler som går til barnehjemmet.

– Jeg føler meg mer hjemme her enn i Norge. Dette er hjemme for meg, sier hun og innrømmer at hun sliter med materialismen i Norge.

– Etter året i Latin-Amerika prøvde jeg å bo i Norge, men syntes det var vanskelig. Jeg slet med å bli en del av den typisk norske kulturen. Så da jeg fikk jobbtilbud i Kambodsja, takket jeg gledelig ja til det!

KAMBODSJA ER ET AV verdens fattigste land, og alt Katrine gjør der er gjennomtenkt bærekraftig. En rød tråd gjennom alt hun foretar seg er ønsket om at kambodsjsanere skal få et bedre liv. I tillegg til Globalstudies har hun

sitt eget reiseselskap med sterk fokus på ansvarlig turisme, og gjennom gjestehuset Babel har hun og Simen satt opp et treningsprogram for sine ansatte; Babel Educational Program.

– Det gir dem muligheter til å utdanne seg, muligheter som svært fra kambodsjsanere kan drømme om å få, men som vi i Norge tar for gitt. Mamma og pappa har vært flinke til å opplyse brødrene mine og meg om urettferdigheter i verden, og ga oss tidlig egne sparebøsser hvor vi samlet inn penger til ulike prosjekter i fattige land gjennom hele oppveksten, forteller hun.

Simen er stolt av kjæresten sin. – Katrine fokuserer på det gode i andre. Hun er en mester til å framheve positive egenskaper slik at de rundt henne føler seg vel. Hun er ikke redd for å si ifra dersom hun føler at hun selv eller noen andre blir urettferdig behandlet, og hun stiller alltid opp for den «svake part». Dette er

«Jeg ville ha dødd inni meg, hvis jeg ikke hadde kunnet hjelpe og bidra.»

Katrine Solhaug

en framtreddende egenskap ved hennes personlighet, og drivkraften i hennes ønske om å hjelpe mennesker som virkelig trenger det, sier Simen.

PÅ MARKEDET ER DET gjørme i gatene etter regntiden, og små barn går nakne rundt blant fiskeslo og væske fra det rå kjøttet som henger fullt av fluer i solsteiken. Lukten av søtlig frukt og rått kjøtt og fisk ligger som en eim rundt bodene hvor Katrine og Simon handler. De søker ikke velstand, men drives av ønsket om å hjelpe andre. Et ønske som kom tidlig i livet.

– Det var en utrolig tøff tid da jeg var i Malawi. Vi bodde på landsbygda med folk som ikke

hadde sett hvite mennesker før. Aidsen herjet, og folk døde rundt oss hele tiden. Mennesker som trengte jobb og mat kom støtt og stadig på døra. Det var tøft å avvise så mange, vi hadde jo ikke sjanse til å hjelpe alle. Hver dag følte mer og mer håpløs. Jeg lærte mye om meg selv og hvor materialistisk jeg hadde vært. For eksempel hadde jeg en hushjelp som jeg så entusiastisk skulle vise bilder fra Norge til. Jeg kom over et bilde fra en fallskjermhopping, og forklarte at jeg hoppet ut av fly og pekte på himmelen, så stolt og glad. Han svarte: «But why would you jump out of a plane?» Jeg ble så flau. Han forsørget 24 familie-medlemmer med lønnen fra oss,

Vil du hjelpe Katrine med å hjelpe?

Les mer på:
www.solhaugfond.org

ANNERLEDES KLASSEROM: Med lette bambusvegger, svømmebasseng og paraplydriker underviser Katrine de norske elevene om ansvarlig turisme.

og så hadde jeg brukt tusenvis av kroner på fallskjermlappen. Jeg hoppet aldri i fallskjerm igjen etter det.

GLOBETROTTEREN FANT seg virkelig til rette da hun flyttet til Kambodsja.

– Kambodsjanerne er et fantastisk folkeslag! De smiler og er fornøyde, til tross for at de er fattige. De er hjelpsomme og gode mennesker. Når jeg har en dårlig dag, kan jeg gå ut på gata og snakke med de lokale, og jeg blir i godt humør igjen med en gang.

Hvert år tar Katrine og Simen imot nye reiselivsstudenter fra

Norge, og gjestehuset Babel er sånn blitt et populært knutepunkt for kulturell forståelse, kunnskap og opplevelser.

– Jeg fikk det å ville hjelpe andre inn med morsmelka. Mamma sa til meg som 14-åring at jeg ville passet bra som sosionom. Jeg har alltid ordnet opp og hjulpet andre. Alltid ønsket å bidra, og mener at vi som nordmenn er nødt til det, med de ressursene vi har. I Norge ville jeg dødd inni meg, hvis jeg ikke hadde kunnet hjelpe og bidra. Her får jeg brukt alt jeg har av erfaring, utdanning og kunnskap, sier hun.

HERLIG BARNDOM: Livet i Sør-Afrika var fylt av lek, glede og opplevelser.

GJENNOM LIVET i Kambodsja har Katrine funnet ut hva ekte lykke er.

– Her kan jeg være med og gjøre en forskjell. Gjennom fondet vårt har vi nå samlet inn over 100.000 kroner. Vi gir støtte til Young Adult-programmet på barnehjemmet Sangkheum Center for Children, og sponser flere av ungdommene der med utdanning. Vi har satt i gang med engelskundervisning for jentene på hotellet, som nå kan kommunisere med oss. Jentene underviser engelsk videre på landsbygda, så det har ringvirkninger. Og fire av våre ansatte skal starte med høyere utdanning nå til høsten. Gleden de viser for denne hjelpen de får er enorm! Hadde ikke Simen og jeg, som sitter med de ressursene og mulighetene vi har i Norge, fått hjulpet andre som ikke har de samme forutsetningene som oss, hadde jeg nok ikke følt meg lykkelig.

KATRINE ER FULL AV arbeidslyst og entusiasme og ser lyst på framtiden.

– I framtiden håper vi på å utvide Globalstudies, og starte i andre land enn Kambodsja også. Men først og fremst håper vi å få fulle klasser både vårsemester og høstsemester. Man lærer utrolig mye mer om ansvarlig turisme når man lever midt i denne turistindustrien, enn hva man gjør hjemme på skolebenken i Norge. Og man lærer så utrolig mye om seg selv! Alle har godt av å dra ut på eventyr og få andre perspektiver. Og så håper vi å fortsette å drive Babel i mange år framover, med fokus på at pengene fra turismen skal komme lokalbefolkningen til gode, sier hun.

Å få egne barn er heller ingen fremmed tanke.

– Barn ser vi ikke på som en hindring. Jeg vokste jo opp i Afrika selv, så jeg ser ikke noe i veien for at vi kan få barn som vokser opp i Asia. Så kan kanskje våre barn også være med på å gjøre en forskjell for andre som trenger det, når de blir store ...

GLAD DANS: Barnehjemsbarn lærer tidlig den tradisjonelle Aspara-dansen, hvor de danser en historie.

[@redaksjonen@allers.no](mailto:redaksjonen@allers.no)